

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun, Petru Moraru,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin și avocatul Gordilă Svetlana în numele inculpatului Gaponenco Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Burlac Anatolii Anatolii, născut la 15 mai 1995, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Melestiu 32

și

Gaponenco Dmitrii Alexandru, născut la 08 noiembrie 1994, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Hristo Botev 15/2, ap.56

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 15.07.2015 - 13.10.2015,
2. Instanța de apel: 11.11.2015 - 18.12.2015,
3. Instanța de recurs: 22.02.2016 – 12.04.2016.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 13 octombrie 2015, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Burlac Anatolii în baza art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare și în baza art.187 alin.(2) lit.f) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare.

În temeiul art.90 Codul penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

- Gaponenco Dmitrii în baza art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare. În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

2. Prima instanță, examinând cauza potrivit prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Burlac Anatolii, la 04 mai 2015, în jurul orei 16.30, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Gaponenco Dmitrii, aflându-se în apropierea Spitalului Clinic Municipal Pentru Copii „V.Ignatenco” din str.Grenoble 149, mun.Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-au apropiat de cet.Popov Victoria și i-au smuls din mână telefonul mobil de model „Nokia” la prețul de 1300 lei, în interiorul căruia se afla cartela SIM cu nr.079107839, la prețul de 50 lei și portmoneul la prețul de 1000 lei, în care se aflau bani în sumă de 940 lei, cardul bancar „Banca de Economii”, buletinul de

identitate a acesteia, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 3290 lei.

Tot el, Burlac Anatolii, la 16 mai 2015, în jurul orei 16.40, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a intrat în scara blocului locativ din str. Testimițeanu 24/3, mun. Chișinău, unde a sustras în mod deschis de la gîtul cet. Neamțu Nadejda un lăncșor din aur, în valoare de 6000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărîri, conform ordinii stabilite pentru prima instanța, prin care:

- inculpatului A. Burlac să-i fie stabilită pedeapsa în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal de 4 ani și 7 luni închisoare și în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal - de 4 ani și 7 luni închisoare, iar în temeiul art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis;

- inculpatului D. Gaponenco în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 34 și 82 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile să fie admise, dispunîndu-se încasarea prejudiciului material de la A. Burlac în folosul lui N. Neamțu în mărime de 6000 lei și de la A. Burlac și D. Gaponenco, în mod solidar, în folosul lui V. Popov în mărime de 940 lei.

În argumentarea soluției, procurorul a invocat că pedeapsa stabilită inculpaților este prea blîndă, instanța eronat aplicînd în privința acestora prevederile art. 90 Cod penal, suspendînd condiționat executarea pedepsei, or, cu referire la A. Burlac, instanța urma să țină cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, precum și de faptul că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.10.2015, acesta a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, iar cu referire la D. Gaponenco, instanța urma să țină cont de faptul că acesta, la data comiterii infracțiunii, avea antecedentele penale nestinse, în conformitate cu art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei inculpatului D. Gaponenco, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care D. Gaponenco a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 34, 82 Cod penal, de 3 ani și 8 luni închisoare, fără amendă, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinîndu-le conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpaților, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința lui A. Burlac, în temeiul art. 7 și 75 Cod penal, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținînd cont de gradul de pericol al infracțiunilor săvîrșite, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor agravante, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii, care a recunoscut integral vina și s-a căit sincer în cele săvîrșite.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului D.Gaponenco, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a indicat că acesta are antecedente penale stinse.

În acest sens, a reținut instanța de apel că, D.Gaponenco a fost anterior condamnat prin sentința Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 04.04.2014 în baza art.186 alin.(2) Cod penal, pedeapsa stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 132 de ore și neexecutată de inculpat, prin încheierea din 13.10.2014, a fost schimbată în 66 de zile de privațiune de libertate, iar la 17.04.2015, D.Gaponenco a fost eliberat în legătură cu ispășirea pedepsei. Astfel, instanța de apel a considerat că la data săvârșirii infracțiunii prevăzute la art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal - 04.05.2015, nu era expirat termenul de stingere a antecedentelor penale, potrivit art.111 alin.(1) lit.g) Cod penal, catalogînd-o drept recidivă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul și avocatul S.Gordilă în numele inculpatului D.Gaponenco, care au solicitat:

- procurorul care, invocînd art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, casarea acesteia în privința inculpatului A.Burlac, cu dispunerea rejudecării cauzei în partea dată de către aceeași instanță, pe motiv că: - instanța de apel eronat nu a aplicat prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, or, la data examinării cauzei penale în ordine de apel, era în vigoare decizia Curții de Apel Chișinău din 08.10.2015, prin care inculpatul a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c),d) și art.192 alin.(2) lit.a) Cod penal; - instanțele de fond neîntemeiat au aplicat în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, or, A.Burlac a fost condamnat pentru două infracțiuni de jaf;

- avocatul S.Gordilă în numele inculpatului D.Gaponenco care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, pe motiv că prima instanță just a apreciat că, în speță, este aplicabil art.90 alin.(4) Cod penal, or, în temeiul art.111 alin.(1) lit.e) Cod penal, inculpatul nu are antecedente penale, deoarece prin sentința Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 04.04.2014, lui D.Gaponenco i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 132 de ore, iar prin încheierea din 13.10.2014, pedeapsa neexecutată a fost schimbată în 66 de zile de privațiune de libertate, ultimul act judecătoresc nefiind, de fapt, o sentință, ceea ce face imposibilă punerea lui la baza deciziei instanței de apel, pedeapsa stabilită fiind una mai blîndă decît închisoarea.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, iar recursul ordinar declarat de avocatul S.Gordilă în numele inculpatului D.Gaponenco urmează a fi admis din următoarele considerente.

Cu referire la recursul procurorului.

Potrivit textului recursului, ca temei de casare a deciziei instanței de apel este invocat art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul constată că, nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept care ar fi temei de casare a deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursului, procurorul nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului A.Burlac, invocînd că instanța de apel eronat nu a aplicat în privința acestuia prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, precum și neîntemeiat a aplicat dispozițiile art.90 Cod penal.

Conform art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor din dosar ținînd seama, după caz, de opinia părților expusă în referință ori în ședință, dacă au participat la ea, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Judecând recursul ordinar declarat de procuror, prin prisma normelor citate, Colegiul penal conchide că, motivele invocate de recurent nu sînt întemeiate.

În context, Colegiul penal ține cont de faptul că, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel urmează să expună succint faptele de săvîrșirea cărora inculpatul este declarat vinovat sau a învinuirii sub care a fost pus, fondul apelului, conținutul solicitărilor părților participante în ședința judiciară, argumentele suplimentare, concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective, să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel, precum și dispozitivul deciziei trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă.

Astfel, instanța de recurs constată că argumentele recurentului, formulate în temeiul statuat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare, or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus. În situația respectivă, decizia instanței de apel recurată fiind în corespundere cu prevederile art.417 alin.(1) Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul penal sesizează că recurentul, deși invocă drept temei pentru recurs pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, acesta nu indică exact care anume din motivele cuprinse în respectivul temei pentru recurs, le consideră pertinente întru admiterea recursului ordinar declarat și casarea deciziei instanței de apel.

Subsecvent, cu referire la argumentele recurentului, formulate în temeiul statuat la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins apelul procurorului în partea ce îl vizează pe A.Burlac.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art.7, 75 Cod penal și corect a aplicat pedeapsa închisorii inculpatului A.Burlac cu aplicarea art. 90 Cod penal, suspendînd condiționat executarea ei pe termen de probă, considerînd-o una echitabilă și proporțională faptelor comise, ținînd cont de gradul de pericol social al acestora, de persoana inculpatului, de faptul că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel asigurînd realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și prevenirii săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și din partea altor persoane.

Totodată, Colegiul penal consideră corecte concluziile instanței de apel în ce privește solicitarea procurorului privind aplicarea în privința inculpatului A.Burlac a prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, pe motiv că acesta a fost condamnat prin decizia instanței de apel la 08.10.2015 în baza art.186 alin.(2) și 192¹ alin.(2) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel just a reținut prevederile art.469 alin.(1) pct.11), art.470 alin.(1), art.471 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri și anume, executarea sentinței în cazul existenței altor hotărîri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea ultimei hotărîri, care se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvîrșite înainte de pronunțarea sentinței în

prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Având în vedere normele citate, Colegiul penal este de acord cu concluzia instanței de apel, potrivit căreia nu pot fi aplicate prevederile art.84 alin.(4) Cod penal în privința inculpatului A.Burlac, care a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.10.2015, hotărîre ce nu este irevocabilă, această chestiune poate fi soluționată la etapa punerii în executare a sentinței de condamnare, procurorul responsabil, urmînd să se adreseze cu un demers către instanța de judecată din raza de activitate a instituției care execută pedeapsa, prin care să solicite aplicarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul consideră că pedeapsa este stabilită inculpatului ținîndu-se seama de prevederile art.61, 75-76 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvîrșite, de persoana vinovatului, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, și conchide că pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probă, aplicată lui A.Burlac, este echitabilă și proporțională faptelor comise.

Totodată, Colegiul atestă că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.435 alin.(1) Cod de procedură penală, judecînd recursul declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, instanța de recurs respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul S.Gordilă în numele inculpatului D.Gaponenco.

Colegiul penal constată că autorul recursului a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, pe motiv că prima instanță just a apreciat că, în speță, este aplicabil art.90 alin.(4) Cod penal, or, în temeiul art.111 alin.(1) lit.e) Cod penal, D.Gaponenco nu are antecedente penale, iar instanța de apel neîntemeiat a considerat că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Astfel, după cum s-a menționat mai sus, avocatul a contestat decizia instanței de apel nefiind de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului D.Gaponenco, invocînd că acesta nu a comis infracțiunea în stare de recidivă, iar instanța incorect a aplicat în privința lui prevederile art.34, 82 Cod penal și neîntemeiat a considerat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal.

Verificînd argumentele invocate de recurent la acest capitol, Colegiul penal constată că, potrivit deciziei instanței de apel, apelul procurorului a fost admis și s-a pronunțat o nouă hotărîre, prin care inculpatului D.Gaponenco în baza art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal i-a fost aplicată pedeapsa de 4 ani închisoare, în penitenciar de tip închis. În motivarea soluției date, instanța a indicat că inculpatul a comis infracțiunea imputată în prezența recidivei, iar potrivit art.82 Cod penal, mărimea pedepsei nu poate fi mai mica de jumătate din maximumul celei mai aspre pedepse, prevăzute de sancțiunea infracțiunii, la ziua comiterii acesteia.

În acest sens, Colegiul penal conchide că instanța de apel a comis o eroare de drept, deoarece prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului, corect a reținut că antecedentul

penal anterior este stins, iar argumentele procurorului că în cauză este prezentă starea de recidivă, prevăzută de art.34 Cod penal, sînt neîntemeiate.

Din speța supusă judecării se constată că, inculpatul D.Gaponenco, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 04.04.2014, în baza art.186 alin.(2) Cod penal, la 132 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În legătură cu faptul că inculpatul nu a executat integral pedeapsa, prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 13.10.2014, i-a fost înlocuită munca neremunerată în folosul comunității cu 66 de zile de închisoare, care a fost executată de inculpat, acesta fiind eliberat din detenție la 17.04.2015.

Conform art.111 alin.(1) lit.e) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blîndă decît închisoarea - după executarea pedepsei. Elocventă în acest sens este și doctrina penală, prin care se susține că nu pot fi considerate drept condamnate cu închisoarea persoanele condamnate la amendă, cărora apoi le-a fost înlocuită cu închisoarea, în condițiile prevăzute de art.64 alin.(5) Cod penal.

În opinia Colegiului penal, aceste considerente teoretice, sînt aplicabile și persoanelor condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității, cărora apoi le-a fost înlocuită pedeapsa respectivă cu închisoarea, în condițiile prevăzute de art.67 alin.(3) Cod penal.

Învederînd cele expuse mai sus, Colegiul statuează că, în prezenta speță, la momentul săvîrșirii infracțiunii imputate inculpatului, la data de 04.05.2015, antecedentele penale ale acestuia erau stinse, fiindcă pedeapsa stabilită cu muncă neremunerată în folosul comunității de 132 de ore, prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 04.04.2014, se consideră executată, la momentul cînd inculpatul a executat pedeapsa înlocuită prin încheierea instanței din 13.10.2014, adică la 17.04.2015.

În susținerea poziției date, instanța de recurs menționează că, în sensul art.34 Cod penal, recidiva are loc în cazul săvîrșirii cu intenție a unei/unor infracțiuni, pentru care persoana este condamnată prin sentință definitivă, fapt prevăzut și în pct.15 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale.

Potrivit art.466 Cod de procedură penală, la hotărîri definitive se atribuie acele hotărîri judecătorești, prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac - apelul și recursul ordinar, însă încheierea Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 13.10.2014, prin care a fost înlocuită munca neremunerată în folosul comunității cu zile de închisoare, conform art.67 alin.(3) Cod penal, nu reprezintă o sentință definitivă, ci un act judecătoresc emis, în vederea soluționării chestiunii cu privire la schimbarea în executarea unei hotărîri definitive.

Generalizînd cele expuse, Colegiul penal conchide că, în situația expusă, instanța de apel incorect a considerat că inculpatul a săvîrșit infracțiunea în prezența recidivei și are antecedente penale nestinse, prin ce a admis o eroare de drept și, în consecință, greșit a admis apelul procurorului, pronunțînd o nouă hotărîre în partea stabilirii pedepsei inculpatului D.Gaponenco, cu numirea unei pedepse mai aspre decît cea numită de prima instanță, interpretînd eronat prevederile legale.

Totodată, Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită de prima instanță inculpatului D.Gaponenco este corectă, fiind în limitele sancțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) Cod penal, respectîndu-se și prevederile art.364¹ Cod de procedură penală. La fel, Colegiul consideră întemeiate concluziile instanței referitor la posibilitatea aplicării în privința inculpatului a dispozițiilor art.90 Cod penal, ținînd cont de faptul că antecedentul penal anterior este stins, inculpatul are o vîrstă tînă, a recunoscut vina și s-a căit în cele comise, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prin urmare

instanța corect a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc fără izolarea lui de societate.

În contextul celor statuate, Colegiul atestă că, sentința este legală și întemeiată, motiv pentru care se apreciază că apelul declarat de procuror în privința lui D.Gaponenco greșit a fost admis, din care considerente decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu menținerea sentinței adoptată de prima instanță, în privința acestuia.

7. În conformitate cu art.434 și art.435 alin.(1) pct.1) și 2) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, în privința inculpatului Burlac Anatolii, cu menținerea hotărârii contestate în această parte.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Gordilă Svetlana în numele inculpatului Gaponenco Dmitrii, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, în privința lui Gaponenco Dmitrii și menține sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 13 octombrie 2015, prin care Gaponenco Dmitrii a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, la 3 ani și 4 luni închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate, se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 12 mai 2016.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Petru Moraru

Copia corespunde originalului

Elena Covalenco